

1972 Ankara doğumluyum. Ailemin tek çocuğuydum. Annemle babam ben daha 1 yaşına varmadan ayrılmışlar. Babam zamanında futbol oynayan milli futbolcu biriymiş. Hiç görmedim onu hâlâ da görmedim. Sonra kaçmış gitmiş babam. Annem o sırada yeni mezun sanıyorum, ya da o civar bir şey olmalı diye düşünüyorum. Ankara Kültür Bakanlığında çalışmış bir süre. Biz o dönem Ankara'da o yüzden yaşamışız, hatta Deniz Gezmiş'i ararlarken babamla çok benzedikleri için babamın evini bakkal göstermiş Deniz orada saklanıyor diye. Babamı götürmüşler falan, böyle anıları vardı annemlerin, anlatırlar. Çok benziyor hakikaten tip olarak da şeye babam. Fotoğraflardan gördüğüm kadar.

Sonra İstanbul'a geliyorlar herhalde, bir şekilde orasını tam bilmiyorum nasıl ve beni büyüten babamla evleniyor annem. Biz Teşvikiye'ye taşınıyoruz. Hayal meyal hatırlıyorum oradaki yaşamın başlangıcını.

Babam çok iyi bir insandı. Gümrük Komisyoncusuydu. Karaköy'de bir otomobil galerisi vardı işte. Freeshoptan (...) la bağlantılı işler yapardı ve çok rahat yaşadım yani ama annem biraz doyumsuz bir kadındı. Frapan da bir kadındı. Elizabeth Taylor'a falan benzetirlerdi. Çok böyle şey kendini amiyane tabiiyle satan bir insandı yani. Duruşuyla işte her şeyiyle, diyeyim ben size. Fakat beni çok küçük yaştan beri dövmeğe başladı annem.

İlk başta, ilk başlarda dediğim uzun bir süre bu başlar dediğim. Bir 10 15 sene belki de daha bile fazla. Hep benim hatam olduğunu düşündüm. Hani hatam olduğu için dayak yediğimi düşündüm. Sonra bir gün şöyle çıktı bunun da benim hatam olmadığı. O zaman bir o yazdı sanırım Bodrum Kalesi'nde bir sergi açmışlardı. Bu sanatçılar ve sanat sevenler kulübü diye bir kulüpleri vardı. Oradan aldığı yani oradan geri gelen seramikleri benim yatağımın altına koymuştu annem yer yok diye. Sonra bir gün okuldan geldim işte direkt böyle dayakla girdim içeri zaten. Sen işte benim panomu kırmışsın da şu olmuş da bu olmuş da falan. Sonra babam geldi akşam. Bizde her gün ama yani mübalağasız her gün bir hır gür. Ben olmazsam babam, babam olmazsa ben. Biz böyle hayatı yaşadık yani. Babam şey dedi zaten gelirken kırılmıştı dedi. Yani beni dövdüğü şey zaten kırılmış. O sebep işte gözünün üstünde kaşın var şeklinde.

Sonra hocalarıma yansımaya başladı. Sonra ben konservatuara gittim. Ha bu arada pardon şeye dönmeliyim.

Evde çok tekil bir hayatım vardı. Yani kardeş yok. Komşular gelip gitmez. İşte arkadaşlık yok sokakta oynamak yok falan ya tek başımayım ve okuma yazma öğrendim ben. Sonra ilkokula üçten başlattılar beni. Seviyem ona geliyor diye. Sonra hocalar şey dedi aman işte bu zorlanır sonra 2'den başlasın falan. Hani öyle bir önden başlama durumu. Sonra eş zamanlı piyano dersleri. Rana Erksan'dan almıştım. Allah rahmet eylesin. İşte matematikten hiç anlamıyorum. Şimdi bu çocuk çok yetenekli, şeye gitsin konservatuara gitsin.

Konservatuvar sınavları, işte piyano bölümü başladı. Sonra okul dönemindeki bu dayaklar falan hani hocalar artık kaş göz patlama görüyorlar, ne bu falan, işte düştüm vurduğum falan, e anlıyorlar onlar da tabii bir saatten sonra bu kadar hani kaza olmayacağını. İşte bari hani kendini savun şeyin noktasındalar ve o sıra ben 17 yaşında falanım ama hiç cesaret edemiyorum.

Bu arada piyano hocam da çok manyak bir kadındı. Bunu özellikle belirtirsiniz çünkü hâlâ yaşıyor kadın. İnanamıyorum ve onun bütün öğrencileri aynı fikirde yani. Ben başta çok korkuyordum işte anne travması sonra bir de şöyle bir durumumuz oldu. Şimdi ben konservatuara başlayınca benim, yaz millet denize girer falan biz yazlıktayız, ama ben günde 9 saat piyano çalışıyorum. Oraya da piyano aldılar kışın. Biz Suadiye'ye taşınıyoruz hocaya gidiyoruz geliyoruz haftanın 2 günü falan, ben sürekli böyle bir psikolojik baskı altında yaşadım çok uzun yıllar. Sonra dedim ki ben bunu yapamayacağım yani lisansı okuyamayacağım konservatuarda, kadın çok manyak.

(...) vardı. Melek gibi bir kadındı, öğrencilere ay saçın ne güzel olmuş, biz de tam tersi bilekliklerimizi çıkarırız, küpelerimizi olabildiğince çirkin falan gitmeye çalıştık. Kadın hiç evlenmemiş. Erkek öğrencilerine çok güzel davranıyordu. Bizim ağzımıza ederdi öyle söyleyeyim. Dedim ki hocam dedim bakın dedim ben hani lise sondayım. Okul da Yıldız'dan Beşiktaş'a taşınmış o sene galiba. İğrenç bir okul ve bina. O bina da aslında annemin eski okulu çok enteresan bir şekilde.

Ben gideceğim Mimar Sinan tekstil okuyacağım, ne olur beni, hazıranda sınavlar olurdu piyano sınavları bir program verilirdi. İşte Türk bestecisi işte şey etüdler, sonatlar bilmem neler. Herkes programını alırdı, çalışırdı sene boyunca kışın. Yazın da sınavına girer, tatiline giderdi. Bizim böyle olmazdı. Kadın her parçayı böyle parça parça verirdi yetiştiremeyeyim diye. Haziran'a gelince de şey derdi sen yetiştiremezsin şimdi Eylül'e gir. Biz Eylül'e kadar bütün yazlarım böyle gitti, heba oldu.

Son sene artık şey dedim hani ben devam edemeyeceğim, başka bir okula gideceğim. Kadın dedi ki sen sınava girersen ben çıkacağım dedi. Ben çünkü komisyondan giriyorlardı 9 kişi falan. Hani kendi öğrencisinin sınavından çıkmak kötü bir intibadır, diğer hocaların gözünde. Yani niye çıkıyor ki öğretmeni falan. Ben yine de o tehdide de şey yapmadım, girdim böyle deli gibi çaldım 90 aldım. Son 1 puan da şeyden kırmışlar işte onun korkusundan kırmışlar. Sonra tekrar sınava girdim. Tekstile geçtim.

Tekstile geçtiğim sene babam kalp krizi geçirdi. İlk kalp krizini geçirdi. Sigara içmez... yani içerdi kırk yılın başı falan. Hani böyle çok keyfi bir duble rakısını koyardı yapardı yakardı. Çok tatlı bir adamdı. Çok gezmiş, görmüş okumuş ve biz seneler sonra benim aklım artık idrak edince bazı şeyleri. Çünkü şöyle olurdu. Biz evden babamla çıkardık. Babam arabayla mutlaka beni önce okula bırakır, sonra işe geçerdi. Fındıklı işte Beşiktaş okulun civarları hep o tarafta

Karaköy'e geçerken bırakırdı beni. Biz de arabada hep konuşurduk. Çünkü annemin hakikaten yani hani böyle örtbas edilecek bir durumu yoktu yani. Bayağı böyle çok hiper bir canavardı, hepimizin hayatımda. Çektiriyordu yani. Hiç de bir sebebi yoktu çektirmesi için. Bir şeyin yokluğunu çekmedi, işte bir sıkıntıya girmedi, çalışmak, para kazanmak falan. Para ver (...), işte bilmem ne, ya her şeye han dediği yerden kurulu, yani çok rahat bir hayatı oldu.

Babamla da arabada konuşurduk. Bana da hatta aynadan şey çıkarırdı, ekstra harçlık çıkarırdı. Annemin yanında vermezdi, bana verirdi. İşte annene bir tek senin için dayanıyorum derdi. Yani yoksa çekilecek bir şey değil yani.

Sonra işte 92 yılıydı, tam akademiye girdiğim ilk sene. Önce köpeğimi kaybettim. 15 senelik bir köpeğim vardı. O bana çok acı verdi. Çünkü kardeşim olmadığı için benim için çok önemliydi. Yani özel bir ruhtu benim için. Bütün hayvanlar öyle aslında, bütün konunun sonuna geldiğim zaman konu orada bağlanacak şöyle söyleyeyim; Artık hiçbir insanı sevemiyorum. Çok duru görüyorum çünkü hani beklentilerini, her şeylerini okuyabiliyorum. Sonra bir yerde psikolojik kriminal, böyle birtakım yayınlar, kaynaklar araştırdım izledim, izliyorum hâlâ. Benim durumumdaki insanlarda karşıdaki insanı okuma yetisi biraz daha yüksek olurmuş. Yani çok dayak yiyen, tek başına büyüyen, daha algıları açık olur. Ben de onu çok net algılayabiliyorum, insanların enerjilerini. Baştan hani şey yapıyorum artık, hani onlarla mücadele etmek, o yolu beraber gitmek yerine baştan istemiyorum. Şu anda uzun bir süredir yaklaşık bir 6 senedir veya sekiz de olabilir tek başımayım. Yani böyle ekstra, işte sizle geldim tanıştım falan gibi şeyler olmazsa hiç görüştüğüm, nasıl diyeyim böyle bir dostum, arkadaşım hiç kalmadı. Kaldı ki ben çok işte konservatuvar çevresi, yazlık çevresi işte akademi çevresi, iş çevresi sonrasında hep böyle bir insanlar, hadi gezelim, eğlenelim falan. Böyle gezdikten sonra benim gibi bu kadar yalıtılmış hayata geçmiş olan çok az insan vardır diye düşünüyorum. Mutlaka bir tane, yani bir tane insanın arkadaşı olur değil mi? Yok mesela şimdi burada tanıştığım bir arkadaş arıyor beni sık sık, işte gezelim, gezelim arabayla alayım seni falan hiç istemiyorum. Hiç istemiyorum öyle ilişkilere girmek öyle bir şeyler kurmak. Çünkü sonunu biliyorum. Hani ben kendimi de tanıdığım için ben üzülüyorum, ben sıkıntıya giriyorum falan olmasın diye.

Akademi de işte ilk sene babam kalp krizi geçirdi. İşte doktor dedi üzölmek şey olmasın falan falan derken yani bizim evde tabii stres bitmez hiçbir şekilde. Bir akşam bu arada o güne kadar dayak yemeye devam ediyorum. Hani üniversitedeyim ve dayak yemeye devam ediyorum. Bir akşam annemlerin odasından bir kavga güröltü sesler geliyor falan, bir baktım ben açtım kapıyı yatak odasında, eskiden şeyler vardı, video kasetleri vardı. Hani böyle televizyona bağlantısı vardı. Biz işte video seyredeceğimiz zaman ona bağlıyorduk. Seyretmeyeceğimiz zaman çıkarıyorduk. Babam televizyonun arkasında o kabloyu yapmaya çalışıyor, annem de terlikle kafasına vuruyor. Adam daha yeni çıkmış hastaneden. O gün işte gözüm döndü benim. Anneme

ilk el kaldırışım oydu. Daha doğrusu el de kaldırmadım, karşı koydum yani. N'apıyorsun dedim ya. Babamı aldım odama götürdüm. Kapıyı da kapattım. Annem camı kırdı. O zaman böyle oda kapısının üstü camdı altı ahşap. Camı böyle vura vura kırdı. Babam diyor polis çağır bilmem ne falan. Neyse biz o travmayı da atlattık. Biz ama neler atlatıyoruz. Yani böyle çok hızlı geçiyorum. Bizim sokaklarda yaşadıklarımız, dışarıda yaşadıklarımız, ama insanlar hep bizi şey zannediyor işte, çok güzel bir aile falan her şeyleri var.

Sonra o yaz ben ilk eşimle tanıştım yazlıkta. İranlıydı. Onun dedesi ile benim babam gümrükten arkadaşarmış. Ben amcayı hep görüyorum, yani yazlıkta geliyordu. Onun torunu geldi ilk defa o yaz oraya. Nasıl yakışıklı bir adam, Allahım, insanlar dönüp bakıyorlar falan öyle bir adamdı. Biz flört etmeye başladık. Sonra 19 yaşındayım, o zaman evlenme teklifi etti bana. O kadar romantikti ki ben de artık çok bunalmıştım. Evden falan gitmek istiyorum. Tamam dedim ben de. Sonra bir gün biz dışıya falan diye böyle arkadaşları toplardık. Bütün yazlıktaki genç cemaat yok yani. O gün herkes diyor ki o nerde yok, bu nerde yok. Herkes bizim nikâha gizlice geldiler. Ben işte etek giymiştim. Böyle bir apartmana girdim Nişantaşı'nda. Üstümden, alttan bir şeyler arıyorum. Bilmem neyin arabasında rimel sürüyorum falan böyle bir vaziyette. Biz evlendik, ben akşam eve geldim ama tekrar eve döndüm. O gün de anneannem, dedem, teyzem, işte kuşları kedileri Samatya'dan almışlar, onlar Samatya'da oturuyordu. Dedem de devlet demir yolları emeklisi bir adamdı. O zaman orda, o taraflarda bir ev vermişlerdi onlara. Öyle kömürlü sobalı falan bir evde yaşadılar. Teyzem bir tane kız çocuğu büyüttü, annesine babasına baktı o şekilde. Dedim hani çok cefakâr olup da şen şakrak olan o, ama varlık içinde de bütün bu mutsuzluğu herkese yaşatan da annemdi, iki kardeş bunlar.

Sonradan mesela şimdi benim anneannemle dedem hala çocuğu muymuş dayı çocuğu muymuş neymiş. Biz de diyoruz herhâlde akraba evliliğinden bunun kafası sakat yani. Kafasından bir noksanlığı var. Ben uzun bir süre şey dedim, acaba hani babam tuvalet penceresinden kaçtı gitti, ondan sonra kadın delirdi mi hani n'oldu? Ne yaşamış olabilir ki bize bunları yaşıyor. Sonra teyzem bir gün şey dedi ya misafir gelirdi, çikolata getirirlermiş işte hem teyzeme hem anneme. Annem kendisinininkini saklarmış teyzemin kini yermiş. Hani çocukluğunda da o doyumuzluğu sonra sonra birtakım parçalar tabii üst üste geldikçe ben o formu oluşturdum ve annemle görüşmüyorum 10 senedir falan.

(...) çok ısrar etti gittik 13 Ocak'ta kaç sene önce doğum gününde kapıyı açmadı bana. Büyüdüğüm ev yani bakkala gittik utanç verici bir şey yani hani ben çok utandım açıkçası büyüdüğüm mahallede herkes tanıyor, esnaf oranın eski esnafı falan. Annem kapıyı açmadı. Kapıcı buyurun kime geldiniz dedi. Ben dedim (...) ın işte kızıyım. Ha öyle mi dedi. Adam tanımıyor ve bende onu tanımıyorum. O işte öyle kapandı gitti neyse.

Sonra evlendik işte anneanneler evde, yazlıktayız. Güzel yemekler yapılıyor. Anneannem işte bir şey kavururken şey diyor. Ah işte senin de mürvetini görsem falan. O gün evlenmişim. Anneannem o halimi anladı herhâlde. Ah diyorum söyleyebilsem keşke falan. Söyleyemiyorum yani cesaret edemiyorum. Neyse o akşam yattık sabah kalktık ben valla aşağı mı indim çok hatırlamıyorum orasını. Eve bir geldim annem babam kavga ediyorlar. Anneanneler yok. N'oldu dedim, babam çok sinirlenmiş, arabanın anahtarını falan arıyor. Çıkacağım, alacağım onları falan. Yaşlı iki insan anneannemle dedem. Sabah kalkmışlar, simitçi geçmiş balkonun altından hani ilaç alacaklar bir iki bir şeyler atıştırılalım da ilaç alalım diye. Annem kalkmış, vay efendim bu evde ben kalkmadan nasıl yersiniz de bilmem ne de abuk sabuk yine bir sürü tantana çıkmış. Kovmuş bunları evden. Bunlar sandık sepet kuşlar muşlar kediler. O zaman e-5, o paralı yol falan da yoktu. Küçükçekmece'den otobüs Aksaray tarafına falan geliyordu galiba. Otobüse binmişler. Babam otobüsü durduruyor, bunları arabaya alıyor. Buluyor yani trafikte onları, Samatya'ya gidiyorlar ve babam bir daha eve gelmiyor o günden sonra. Ben de eve giriyorum, çıkıyorum tabii bizim hayat normal sürüyor yani yazlıktaki. Hiç umru değil, ama paralarını yiyor, en güzel mayolarını giyiyor aşağıya falan, hani kocam gitmiş, annem babamı kovmuşum hiç yani. Sosyopat yani bildiğiniz.

Ben tabii çok sonra hâlâ anne yani anlatabiliyor muyum, yani bir anda şey yapamıyorsunuz ya da yolda bana şak diye vurduğu zaman, hani kimse aa bu çocuk bir şey yapmış mıdır demiyor, kesin annesi haklıdır, hani zaten böyle bir kanı var. O konuda da hiçbir zaman kendi savunumu yapamadım. Ne diyorsun be? Ya da Yaa falan yaa lııı bee liii falan ağzımın ortasına çakardı yani. Hiç kaş göz falan. Ya ben mum gibiydim ya böyle kutu bebeği gibi yapardı beni çok güzel giydirdi. O konuda hiçbir sıkıntım olmadı giyim, kuşam, gezmek, tozmak her şey çok güzeldi ama, hep çok büyük eksikti yani. Asıl büyük eksik.

Ben zaten sonra hani mesela şimdi para tutuyor (...). Benim için paranın hiçbir önemi yok annem yüzünden. Keşke diyorum işte hani annem başlangıçta diyorum ya her şey hani annem bu kadar paragöz ve bu kadar maddiyatçı bir insan olması, bu kadar egoist olması, ben tam tersi uç noktaya gittim. Ben de daha ne istediğini bilen... hani aptal değilim yani. Daha ne istediğini bilen ve bunu söyleyebilen bir insan olarak yetişebilirdim diye düşünüyorum, yani korkmadan, korkutulmadan. Sınıfta bile parmak kaldıramazdım hani ya yanlış söylersem, anneme giderse, bildiğim halde yani böyle çok uzun zamanlar geçti.

Sonra işte ben babamla bir şekilde konuştuk ve babam dedi ki ben Teşvikiye'deki eve geçiyorum. Bir daha da şey yapmayacağım ve annene boşanma davası açıyorum artık dedi, yani ben bıktım dedi yani. Annesine babasına nasıl yaşlı insanlara... falan anlattı bir süre acıklı şey. Kötü yani çok kötü. Aaa öyle mi dedim ben de kendi kendime, ben de evliyim zaten, ama babama hâlâ söyleyemiyorum. Ben de eve gitmiyorum dedim. Üstümde böyle paçaları kesilmiş

blue jean şort, bir t-shirt, güneş gözlüğü, öyle çıktım evden. Gittiğim yerde şurası, şimdi blok blok site burası. Bizim evin iki kat üstüne gittim ben. Gece kararmasını bekledik, hamburgercide oturduk. Herkes evlerine çekilince akşam ben yukarı kaçtım. Biz bayağı 15-20 gün falan orada yaşadık. Arkadaşlarımız bize cipsler bir şeyler alıp getiriyorlar falan. Hatta bir keresinde annem kapıyı açmış çöpü koyarken (...) falan böyle konuşmuşlar. (...) diye bir arkadaş, çok da severim kendisini ama görüşmüyoruz şu ara. İnadıma dedi sorasım demiş, hani yoktum ya kaç gündür ortada, yukarıdayım. Haa o da adaya gitti arkadaşlarıyla falan demiş. Ulan diyor gözümün içine baka baka yalan söylüyor, yani diyor ben bilmesem yukarıda olduğunu inanacağım diyor. Neyse biz böyle baya idare ettik ama yani ne kadar yukarıda kalabiliriz. Sonra şeye geçtik biz Levent'te onun eşimin anneannesinin evi vardı oraya geçtik. O kadar şey bir yaşamken şu an bakıyorum hani, nasıl yaşamışım hani nasıl karar vermişim böyle bir kişiyle pat pat büyük büyük taşlar koymuşum yani sonradan görüyorum.

Sonra annem ben de yokum kocası da yok hiç kimse yok. Biz bakıyoruz yukarıdan böyle panjurun arasından geliyor gidiyor böyle bakkala gidiyor çıkıyor falan yani hiç umru değil yani. Hayatında bu insanlar yok artık yani gitmişler. Sonra Teşvikiye'deyken ben babama gittim. Şey planlarımız var o ara şimdi eşim İranlı olduğu için annesi Türk, babası İranlıydı, askerlik gibi bir sıkıntısı vardı. Hani benim İran'a gidip bunu halletmem gerekiyor dedi İran'a gitti. Bende anneannesiyse kalıyorum. Sonra İran'dayken beni aradı, dedi ki annemler burada seni çok merak ediyorlar, hani kalk gel şey yapalım falan tanıştırayım seni. Hani kalk gel dediğinde İran yani. İran'a gideceğim ve paramız yok. Ben 3 gün otobüsle İran'a gittim. Gittik pazardan cumartesiydi, Beşiktaş pazarından bana güzel başörtü aldık. Millet diyor ki kızım sen yapabilecek misin, sen çok şöyle hani açık saçık değilim ama hani örtülü de değilim hani ne yapacaksın orada falan arkadaşlarımız çok uyardı beni. Yok dedim aşığım, ben seviyorum falan bilmem ne ben gittim oraya sınırdan aldılar beni. Gittik işte herkes işte toplandı falan falan işte. Ben gittim en fazla 15-20 gün kalacağım döneceğim. 1 hafta sonra yazlıktan bir arkadaşım aradı beni. (...) bir şey söyleyeceğim sakın üzülme dedi. Dedim ne oldu? Babamı kaybettik.

Babam, annem yazlıkta, işte o evi terk etmiş durumdayken Samatya'ya gidiyor teyzemlerin oraya. Teyzemler biliyordu evlendiğimi, hatta canım teyzem benim, Allah rahmet eylesin böyle pazardan bir şeyler almıştı, çeyiz gibi şeyler. Seccade işte böyle bir pembe saten bir pijama takımını almıştı kenarlarına işte böyle boncuk işlemişti bir şeyler yapmıştı falan, babama söylüyor teyzem işte (...) şu anda İran'da evlendi. Babam falan biliyor şimdi, kimden bahsedildiğini biliyor yani. Başlamış ağlamaya, işte demiş ben onu gelinli duvaklı işte edecektim de şöyleydi böyleydi. Onun akşamı vefat ediyor babam. Ben tabii çok kötü oldum oradayken. Hem İran'dayım, bana mektuplar yolluyorlar. Gazeteye çıkar ya ölüm ilanı.

İran'a gitmeden 1 gün önce de ben eve gittim Teşvikiye'ye. Kıştı. Hani babama söyleyeyim istedim. Söyleyeyim de gideyim istedim. Sonra babamı gördüm, böyle siyah bir kasketi vardı. Siyah da kaşe bir paltosu. Fırına giderken gördüm. Böyle saklana saklana arkasından gittim, cesaret edip de karşısına çıkamadım babamın. Yani son görüşüm oydu babamı.

Sonra benim İran'da çok fiziksel birtakım sıkıntılarım başladı. Çok kanamalarım oldu, üzüntüden saçlarım döküldü falan ve okul açıldı. Hani benim okula gitmem lazım, artık dönmem lazım. Dedi ki yok burada kalalım dedi eşim. İran'da yaşayalım. Peki dedim. Orada yaşamaya devam ettik, işte ne kadar sürdü bilmiyorum. Sonra ben bıdıklanmaya başladım, yani böyle bayağı da alıştım oradaki hayata yani tek başıma dışarı çıkıyordum, hatta kartpostallar yapıyordum oradaki bakkala satıyordum falan. Yılbaşı kartları yapıyordum kalemle falan. Çocukların ev ödevlerine yardım ederken çizdiğim işlerde işte sen de böyle bir şeyler yapabilirsin falan. Çünkü orada bir yaşam yok kadın için İran'da. Sonra ben Türkiye'ye dönmeye karar verdim okulumu bitirmek adına. Döndüm.

Bu arada pardon ben İran'dayken annem aradı beni ya da ben annemi aradım. Pardon ben annemi aradım baş sağlığı için. Hmm dedi sen de evlenmişsin dedi bana böyle. Evet dedim. İşte öyle bir konuştuk. Sonra ben döndüğüm zaman Türkiye'ye teyzemlerin yanına geçtim Samatya'ya. İşte hem okumaya çalışıyorum hem bir iş buldum çalışıyorum falan. Annem de oradan İran'ı arıyor taciz ediyor işte senin karın böyle şu anda nerede biliyor musun işte bilmem nerde bilmem kimle abuk sabuk böyle hikayeler falan. İşte kocam da arıyor beni, bak annen beni arıyor. Böyle böyle söylüyor ama ben inanmıyorum zaten ona falan sonra bu böyle güzel tatlı tatlı konuşmalar sonra birden şey telefonu açtı bir gün seyrelmeye başladı beni az aramaya başladı. Planı onun da dönmesiydi buraya gelmesiydi. Boşanmak istediğini söyledi bana biz boşandık, ama çok saçma sapan oldu yani ben orada yani bu tür şeylere inanır mısınız siz bilmiyorum, ama büyüdü falan öyle şeylerle çok uğraşan insanlardı. Çünkü ben eninde sonunda bir risktim onlar için. Eninde sonunda Türkiye'ye gidelim diyecektim. Onlar yanlarında istiyorlardı oğullarını falan.

Mesela sabah kalkardım abuk sabuk bir bakıyordum yanımda yok kocam. Annesiyle yatağa girmiş konuşuyorlar sabahın köründe. Bu hep ama her gün böyle. Bana bir tuhaf gelmişti yani anlam verememiştim. Aynı evde yaşıyoruz bir de tabii büyük evleri, ama yine de çatı aynı yani. Sonra bir şey oldu, ne olduğunu hatırlamıyorum, annemin evine geçmeye karar verdim. Konuştuk galiba bir barıştık falan bizim böyle hani uzun kavgalarımız böyle mesela 2 günlük barışmayla tekrar bir sonlanıp, tekrar aynı uzun mesafelere bürünüyorduk senelerce de hep böyle oldu.

Annemin evine geçtim. Eve geldim baktım evde bir adam. Babamın terliklerini giyiyor falan. Bu kim ya falan oldum böyle. Abuk sabuk da bir adam yani böyle saçma sapan bir adam yani. Bu

arada şuna bir parantez açmalıyım. Annem ben hani aklım erdiğinden itibaren babamı her zaman aldattı. Her zaman aldattı yani. Babam da aptal değildi. Gayet iyi biliyordu her şeyi ama çok şey bir adamdı, kalender bir adamdı. Hiç bozmadı kendini. Çok basit bir insandı benim annem. Sonra ben bir şey söyledim, işte odalarına girdim. Vay efendim sen kapıyı çalmadan nasıl girersin falan oldular. Ya dedim ki ben evimde alışık değilim kapı çalmaya yani böyle, bizim, o da bir şeylik oluyor, ondan sonra abuk sabuk bir süre orada bir süre burada falan böyle arkadaş çevreleri, iş çevrelerindeki insanlarla falan böyle onlarda kaldım. İşte kendi başımı hani kurtaramıyorum.

Ha tabii tekrar bir annemde kalmaya karar verdim bir dönem. Evde bana işte ışığı yakma, işte ped kullanma işte pamuğa bilmem ne sar falan hani sürekli. Parasal anlamda hiçbir sıkıntısı yok zaten ama yine de bana o konuda çok zulmetmeye başladı. Ben de şey dedim hani ben piyano öğrencisi alayım, kendi harçlığımı çıkarayım falan. Başta tamam dedi sonra gelen öğrenciyle annesine kapıyı açmadı. Ben de baktım ki olacak gibi değil bu sefer tekrar bayağı böyle kavga dövüş ayrıldım evden ve şeye geçtim yine annemin çocukluk arkadaşının çocuğu benim arkadaşım, o da milli binici bir kız. Şeyi var şimdi Sarıyer tarafında atçılık kulübü falan var. Orda bir süre sonradan seyislik de yapmıştım. Onun evine geçtim. O da o zaman trt de ya da atv de çalışıyordu. Muhabirlik yapıyordu. Böyle sığıntı gibi. Kızcağız tabii ne desin git diyemiyor. İlk önce annesine gittim zaten (...)’ya götür beni falan (...) ya götürdü beni. Kapıyı açtı içeride bir erkek arkadaşı var ve hararetle bir şey konuşuyorlar. Ben böyle yüzüm gözüm mor falan bir çanta kapıdayım ve tek oda bir ev yani. Böyle studio bir ev. Benim gidecek bir yerim yok yani burada kalacağım. İlk ona gittiğim zaman o evde duran çocuk benimle çok ilgilendi, hikâyemle falan durumla ilgilendi, konuştuk falan. O çocuğun kankası da (...) nın o an askerde olan erkek arkadaşıyla çok yakın bir arkadaşmış, ama sonradan anlıyorum ki aslında onunla da bir ilişkiye girmeye çalışıyormuş o dönem. Fakat çocuk benimle ilgilendi. Çok sinirlendi beni evden kovdu. Bu bahsettiğim şeyler yine bir 2-3 ay falan zarfında olan şeyler yani. Gelişimi oluyor bir şeyler oluyor falan.

Bunlar bu arada sürekli evde yiyor, içiyor, sıcıyor. İçkiler, uyuşturucular falan ben ama böyle bir tane bira bile içmemişim o derece şeyim ve bana böyle Kezban muamelesi yapıyorlar, işte yemeği yap, temizlik yap falan hani, evdeyim.

Sonra bana ilk defa orada bir esrar içirdiler. Hayatımda ilk defa orada içtim. Sen hani piyano çalıyorsun, resim yapıyorsun sende nasıl tesir edecek merak ediyoruz falan. Sonra bu çocuk benimle ilgilenince, (...) beni kovunca vay işte sen böyle mi yapıyorsun falan çocuk dedi ki bana gidelim o zaman dedi. Yani sokakta mı kalacaksın şimdi. İşte Bostancı- Erenköy tarafında evine gittik oturuyoruz. Çocuk şey ama benden çok büyük. Adam yani ben şimdi çocuk diyorum da. Zamanında baya uzun süre eroin kullanmış. İşte eroini bırakmak için her gün içki içen, ama nasıl

söyleyeyim size Boğaziçi mezunu. Kuş gözlemcisi Nationalgeographic'e gözlemlerini ya bu oda kadar kitap arşivi var yani. Sadece kuş üzerine yani. Zehir gibi bir adam yani acayip seviyorum ama, şey diyor yani ben bağımlıyım diyor yani. Benle hiçbir şey yapamazsın falan. Yaparsındı yapamazsındı falan.

Sonra işte bir gün nefes komasına girdi yanımızda. Sabah kalkıyor akşama kadar 3 şişe içiyor hiçbir şey yemiyor. Böyle tığ gibi. Ben ona işte ayran yapıyorum, sulu ayran tekrar düzeliyor falan tekrar nakavt oluyor. Biz böyle bir dönem yaşıyoruz, ama ben evi topluyorum. Tavanda kan lekeleri falan var o şırıngadan. İşte kırık dökük her şey şişeler var her tarafta onları falan. Bir gün bir eve geldi ev pırıl pırıl. Çok kızdı bana. İşte dedim senin için yaptım. Hayır dedi sen kendin için yaptın bunu dedi bana. Sonradan düşünüyorum ki evet ben kendim için yapmıştım aslında onu da ama onunla bir şey olsun çok istedim yani. Sevmiştim onu da. Nefes komasına girince ben o zaman 118'den şeyi buldum, annesinin telefonunu buldum. İşte böyle böyle bir durum var. Ben şu anda oğlunuzla kalıyorum ama o sağlığından çok şüpheli kadın böyle ay sağol kızım seninle buluşalım da edelim de. Gizlice yapıyoruz biz. Gizlice annesiyle buluştuk kız kardeşi de geldi falan. Beni çok sevdiler işte o güne kadar çok zengin olduğu için çocuk hep sömürmeye çalışmışlar vs. Bana yaptığını hatırlıyorum ilk, Divan'a mı gidelim, Sheraton'a mı gidelim valla Ortaköy'e gidelim bir çay içelim dedim yani şimdi ne alakası var falan. Böyle böyle hani o da beni görüp sevmeye başladı onun da farkındayım, ama şeyde yapamıyor yani bir ilişkiye girme cesaretini de bulamıyor kendisinde. Sonra biz işte kavga gürültü bilmem ne derken, yok dedi bu olmayacak dedi. Sen dedi ben sana yardım edeyim dedi. Bir iş bulmuştum o zaman. Yıldız'da yine böyle tek oda bir ev tuttu bana, sen burada yaşa dedi. Bankaya da her ay şu kadar para yatıracağım dedi. Hiç inanmadım ama adam senelerce hiç beni ne arıyor ne soruyor. Bankaya tık para yatıyor.

İşte orada arkadaşlıklar edindim. Onlarla işte geziyoruz tozuyoruz falan çok güzel bir gençlik hayatım var. İyi para kazanıyorum bilmem ne, ama hiç rahatsız etmedi beni o konuda. Bir beklenti içine girmedi. Sonra birkaç kere karşıma çıktı ama, hani n'apıyorum ne ediyorum falan. Hep benim sevgililerim vardı o dönem. Hani sevgilim varken karşıma çıkıyor hep iyi misin işte iyiyim falan böyle konuşmalar. Sonra bir o işte ilk evimi tuttuğum komşum. İki kız ailesiyle kalıyor. O kızlar da mankenlerdi o zaman. Bayağı popüler mankenlerdi. Sonra bir manken kız daha vardı işte bir gazeteci kız bir de ben beşimiz her akşam kemancıya gidiyoruz işte arabamız var, eğleniyoruz. Kız kızayız ama hani erkeksiz bir dönemimiz oldu böyle. Çok eğleniyoruz.

Onların vasıtasıyla bir reklam işine girdim. İlk reklamcılık deneyimim oydu yani. Ondan sonra orada tanıştığım, çok bayağı çapkıncıyım ben ya bayağı sevgilim olmuş aslında, şimdi düşünüyorum da.

Sevgilim oldu hatta biz aynı okulda ben hayal meyal hatırlıyorum çocuğu kantinde aynı okulda okumuştuk. O grafikte okuyor ben tekstilde okuyorum. Aynı iş yerinde olunca da biz sevgili olduk. Geziyoruz, tozuyoruz, eğleniyoruz işte çok güzel vakit geçiriyoruz ama ben çok kıskancım. Yani ben böyle kan kusturuyorum, işte o baktı yok bu dedi ne dedi falan böyle abuk sabuk bir sürü şey bunaldı o da çok fena bunaldı. Ondan sonra ben hamile kaldım.

Çocuğumu al... Yani ilk hamileliğimdi o. Mesela bazı şeyleri şey yaparak söylüyorum, çünkü şey yapıyor beni bu konuda baskılıyor yani. Anlatsam mı anlatmasam mı falan oluyorum. Ve biz ayrıldık ondan. Sonra ben Şişli'de daha iyi bir ajansa geçtim. Hatta Türkiye'nin en iyi ajansıydı, orda işi çok iyi öğrendim, ehliyelerinden öğrendim. Yine dediğim gibi çok güzel para kazanıyorum Şişli'deki evim çok güzel. Bir tane kedi aldım dedim ki bir daha hayatımda erkek olmayacak, bak paranı da kazanıyorsun belanı mı arıyorsun yani yaşa böyle git. Güzel geziyorum, dolaşıyorum ben. 30 Mart 2000 senesi doğum günüm tek başımayım işte reklam ajansından bir kız arkadaşım şey dedi, ya dedi biz bu akşam Nevizade'ye gideceğiz sen de gel bak çok güzel şöyle olacak böyle olacak. Yok dedim ben plan yaptım. Amerikan Güzeli'ne bilet aldım, filme gideceğim hayatımda ilk defa tek başıma, oradan da eve geçeceğim. Sinema çıkışı bir baktım, o zaman tuşlu telefonlar var bir sürü mesaj işte buradayız bilmem ne. Gittim upuzun bir masa, işte bütün filmciler falan kameramanlar işte bilmem ne, birinin de karşısında bir sandalyeyi boş bırakmışlar, beni oraya oturtular, eğleniyoruz da güzel gidiyor. Çocuk benimle konuşuyor işte aşırı benle alaka derken oradan gece oradaki kadın vardı, onun evi de Cihangir'de, orda devam etti. İşte herkes bir köşede uyuyakaldı falan, biz sabaha kadar konuştuk ama yatmadık. Biz sabah kalktık, şeyden çıktık o işine gitti ben evime döndüm aradan bir hafta geçti, beni aradı, bak dedi hatırlıyor musun dedi? Aaaa dedim evet hatırlıyorum, işte ne yapacaksın Migros'a gideceğim falan, Migros'a gitme adaya gidelim. Adaya gittik ve biz adaya gittikten sonra bir daha hiç ayrılmadık, o gün yani hatta Aya Yorgi'ye gittik, mum yaktık falan böyle çok güzeldi. Sonra beraber yaşamaya başladık 6 7 ay içinde. Biz evlenmedik daha sonra da.

Bu arada pardon önemli bir şey atladım. Biz böyle deli gibi para harcıyoruz ama, o çok güzel para kazanıyor. Ben de işte Kafika vardır şeyde, kaçırdığımız filmler kahvesi diye Sinan Çetin'in. Gidiyorsunuz küçük bir salon film seyrediyorsunuz falan, işte uçakla Ankara'ya gidiyoruz abisi o zaman böyle manyak gibi çalışıp kendine iyi bir yer edinmek için çalışıyordu. Ankara da oturuyordu. Biz onu ziyarete gittik. Adam bizi havaalanından aldı, yani oğlum dedi şu aynadan bak, hiç unutmuyorum, yani uçakla gitmek para harcama anlamında o çok şeydi tasarruflu bir adamdı. Biliyordu. Yani biz hiç o paranın ucunu bırakmıştık, yani uyarmıştı hatta bizi bu kadar para harcamayın ilerde sıkıntınız olur diye. Şu anda o bize bakıyor senelerdir. Sonra eğlendik coştuk bilmem ne derken bu arada tabii içiyoruz çünkü o tip senaryo çalışmalarında gruplarda insanlar içiyorlar. Herkes içiyor falan. Benim de içkiden daha çok

hoşuma gitti açıkçası yani içki beni kötü yapıyor çünkü böyle depresif oluyorum üzülüyorum ağlıyorum ama hiç öyle olmadığını fark ettim. Aaa bu güzelmiş ya dedim kendi kendime.

Bu arada bizim çok şiddetli kavgalarımız oluyordu kıskançlık kavgalarımız oluyor. Bir arkadaşımın doğum gününe gitmiştik (...) grubundan birinin doğum günüydü yine Caddebostan tarafında böyle oradaki evleri biliyorsunuz hani hemen bahçeye bir giriş var. 1. Kattan böyle atlasanız atlarsınız o kadar 1.katlar hani kot farkıyla biz öyle balkonda takılıyoruz içeri giriyoruz falan köpekli biri geldi partiye ama ev böyle tıklım tıklım yani 50 kişi falan var evin içinde ama çok kalabalık köpek görünce ben tabii hemen yani kedi köpek manyak gibi atlıyorum hemen. Köpeğini sevdim falan, çocuk böyle şey yaptı hafif hafif ısınmaya başladı işte buradan biz şeye gideceğiz sen de gelsene bilmem ne falan sonra telefon numarasını verdi. Ben de aldım orda bir etajerin üzerine koydum. (...) uzaktan bize bakıyormuş ben ona telefonumu verdim zannetmiş bir kavga çıktı orda. Bunlar böyle birbirlerine girdiler falan biz böyle balkondan atlayarak çıktık partiden hani öyle bir kalktı parti. Sonra caddeye kadar yürüdük zaten iki apartman var falan yani. Yani Bağdat caddesine çıkıyorsun dolmuş bekleyeceğim eve gideceğim Şişli'ye. Taksim dolmuşları geçiyor ya bu geldi arkamdan dan diye bana vurdu yani. Sen nasıl böyle bir şey yaparsın diye, ben tabii o zaman deliyim yani kaç yaşında 30 yaşında değilim yani. Sen dedim bana nasıl vurursun falan. Bindim arabaya atladım eve gittim, içmişiz de böyle içki miçki her şey karışmış zaten vurduğum kafayı yattım. Birden böyle saçımdan sürüklenerek uyandım. Bir baktım eve gelmiş orda da devam ediyor o gün kaburgamı çatlattı, boynumu zaten fitik oldum ondan sonra falan, ağız burun göz girdi bu bana. Sabah bir kalktım gözüm böyle kapkara şişmiş yani. Bu beni arıyor ne olur affet falan özür dilerim, bilmem ne falan, ben tabii koyun gibi gittim. Gitme de mi. Şimdi mesela insanlara sorarlar ya hayatından çıkarmak istediğin ayrıca onu çıkarsam...

1 senemiz çok güzeldi. Böyle çok da romantikti işte telgraflar falan yolluyor postacıyla gidiyoruz mağazaya böyle kutu kutu elbiseler bir şeyler bir şeyler falan çok da gönlü boldu yani. Gittim barıştık falan sonra ufak ufak sonra şeyler başladı o ara işte senaryo çalışıyoruz hep beraber. Mustafa Altıoklar'la çalışıyoruz Mustafa abiyle. Böyle işte yolda gidiyoruz bu adam bizi takip ediyor böyle abuk sabuk paranoyak şeyler yapıyor sonra biz ayrıldıktan sonra apartman değiştirdik. Yine aynı mahallede başka bir apartmana taşındık. Orada ilk atağımı geçirdi sanırım yani baya kötü oldu. Paldır küldür halası, ablası geldi. Üvey ablası geldi amcası geldi onu doktora götürdüler şizofren teşhisi kondu o dönem. Hiçbir iş yapamıyor böyle kendi kendine konuşuyor. (...) para yok o çalışamayınca yani ortak çalışıyorduk zaten. Film işlerinde de düzenli bir para akışı olmuyor ödemekle ilgili, sıkıntıdayız da ben işte iki işte çalışmaya başladım. Bebeği (...) bırakıyorum abuk subuk bir tane apartmandan bir kadın bulmuş çocuğa

bakamıyor falan böyle ben iki arada bir derede hani ne yapacağız ne olacak. 2004 senesine kadar geldik bu şekilde (...) şey benim soyadımda soyadını da almadı babası kendinde değil çünkü.

Sonra 2004'te toparlar gibi oldu şey dedi. Bana bak dedi bu çocuk yarın öbür gün okula başlayacak dedi hani evlenelim de soyadımız aynı olsun falan. (...) tuttuk şeyde Taksim evlendirme dairesinde evlendik. Sonra işte Eskişehir'e gidiyoruz bir kere anneme gittik hatta bir kere bana şey dedi daha evli değildik o zaman sen gayri meşru çocuk mu doğuracaksın falan dedi. Böyle hani ara ara annemi haberdar ediyoruz olaylardan hayatımda böyle şeyler oluyor falan. İyiliğimiz bir gün sürüyor ikinci gün tekrar çok fazla müdahil olmak istiyor. Çok fazla karışıyor. Çok abuk sabuk senaryolar insanın kafasını bulandırıyor, yoruyor. Ben de kavga ediyoruz ve ayrılıyorz yine böyle bir şey oldu.

Bu arada biz tabii paranoyalar yüzünden çünkü üst komşuya çıkıyor sen bizi gözetliyorsun, yok sen çocuğuma pipini gösterdin yok bilmem ne falan biz sürekli karakollar, mahalle değiştiriyoruz ev değiştiriyoruz falan sürekli böyleyiz.

Sonra 2008'de bu sefer de Valikonağı'nda bir yere taşındığımız bir evdi yine öyle bir arbede çıktı. Karakol polis girdi olaya eve gidiyorum (...) şey dedi ben dedi (...) yarın dedi alayım da dedi babaannesine götürüyüm biraz dedi. Peki dedim hani biraz değişiklik olur çocuk içinde falan. Kötü bir ortamda büyüyor ki yani televizyon açık radyo açık işte ne yemek vakti var ne uyku var. Hiç uyumadı. Çocuklar uyur demi bu uyumadı. İşte emzik emmedi bebek bezini istediği zaman bıraktı. Biz ona hiçbir şeyin eğitimini veremedik. Hani mesela parka gidiyorduk. Maçka Parkı'na orada bir çocuk gelişimi uzmanı bir hanım vardı çok seviyordu (...) İşte şu gün şunu yapmalısın, bez eğitimini böyle yapmalısın falan ya diyordum yani olmuyor. Yani o kadar şeydi ki kesinlikle yaptırımıyordum istemediği bir şeyi. Onu biraz olurla bırakmıştım ya biraz da benim de şeyimde vardı yani ben de çok otoriter bir anneden gelip de ona böyle dıt dıt yapacaksın falan demek bana çok saçma geliyordu. Çünkü her şey o kadar devinim halinde değişiyor ki yani benim doğrum onun doğrusu değil yani. Mesela o yüzden evin her tarafını boyamasına izin verdik. Evin ortasında çamurlar, seramik çamurları bir sürü şey yapıyordu falan falan. Hani kimse bizim evimize gelmek istemiyordu. Çünkü hakikaten iğrençti yani her taraf, ama o özgür büyüyordu. Sonra okul çağı geldi. Dediler ki bu çocuk deftere yazamıyor. E dedik çünkü duvarlara kocaman yazdıysa artık deftere sığdıramıyor yani öyle bir sıkıntı işte bu çocuk da şöyledir de böyledir de dediler. Tabii ondan sonra yuvaya verdik olmadı işte tam yuva dönemiymi.

Sonra 2008'de bu babaannesine götürüyüm şeyi oldu, tamam dedim gittiler. İki gün sonra telefonu açtı oradan. (...) kalacak, biz burada kalacağız sen de başının çaresine bak. Amcası da arıyorlar işte evi de boşalt falan falan böyle kaldım ben. İş yok, para yok, çevre yok ne yapacağım çocuğumu da götürmüşler. Öyle kaldım yani evin içinde kolilerin üstünde. Üç kedim

vardı hiç unutmuyorum, onlar üçü de farklı yerlerden gelip birbirine alışabilmiş üç yetişkin kediydi. İlk defa o gece üstümde üçü yattı yani.

Öyle bir keder içindeydim ki ben, yani o kedilerin bunu hissedip gelip işte üçünün hadi gel artık üstünde yatalım gibi bir karar almış olduğunu çok net algıladım. Ya bir gün önce ya bir gün sonra falan tekrar bana evler kuran yardım eden o insan, nasılsın ne yapıyorsun dedi. Dedim böyle böyle. Tamam dedi hemen hallediyoruz, şimdi bir başımda büyük olmadığı için benim annem istemiyor, babam yok. E tabii insanların bana bakış açısı da biraz böyle oluyor, bunu annesi babası istememiş biz niye iki tekme de biz vurmayalım şeklinde zaten insanlar ister istemez tavrı buna dönüşüyordu bir zaman sonra.

(...) Yani bana Fulya'da çok güzel bir ev döşedi tekrar. Avukat tuttu işte (...) getirtti hemen bir apar topar onlar da bir şey oldular yani buna sahip çıkan biri var bir şey oluyor yani yardım ediyor falan oldular ve artık neler söylediyse telefonla görüştüler amcası ile onlar da korkup tamam dediler yani ve çocuk buraya geldi. Gittik biz Haydarpaşa'dan aldık onu. Fulya'ya yerleştik.

Bu çok mahcup tabii. Yani arkada böyle şey duruyor. Ben o zaman piyano mağazasına girdim. İşte bir şeyler yapıyorum falan. (...) bana dedi ki anne dedi tabii çok ufak o zaman daha 2008-9 yani. 2001 doğumluydu işte 8 yaşında 9 yaşında falan. Anne dedi babam da gelsin burada yaşasa n' olur falan dedi. Kıyamadım yani benim zaten erkeklerle yani bundan sonra benim bir hayatım olacak hayatımda başka biri olsun falan diye hani huzur içinde olsun yeter ki başka hiçbir şey istemem. Ne para ne pul hiçbir şey istemiyorum huzur istiyorum sadece. Tamam kızım gelsin dedim, Geldi babası da yine biz aynı teraneleri yaşamaya başladık. Bu sefer de atacağım kendimi aşağıya yani şeyden. En üst kattaydık. Bu ne çözümsüz bir şeymiş yani bataklık gibi hani kurtulmaya çalıştıkça yani, adam hasta. Ha bu arada ailesi hiç kabul etmiyor hasta olduğunu. İşte onu siz böyle delirttiniz de bilmem ne de sen hasta değilsin falan. Doktora götürmüyorlar yapılması gereken tedaviyi yaptırmıyorlar. Hadi annesi babası cahil diyelim, e başında okumuş bir insan var abisi var, yani abisi de şey yapabilir.

Ya ben kaynaklı hiçbir zaman çocuğa doğru dürüst bir ihtimam göstermediler. Bugün de tam tersini diyorlar, aman hastasın oğlum aman hastasın, buna döndü şimdi. Yani bir 20 senemizi böyle geçirdik. Bundan sonraki 20 sene de böyle geçecek herhâlde. Fulyadayken işte ben artık çıldıracağım edeceğim ha bu arada sonradan anlıyorum ki bunu hesap etmedi (...) un oraya geleceğimi.

(...) düşüncesi varmış konuşuruz ederiz diye sonradan anlıyorum. Hatta bana şeyi de sormuştu şehirdeyken kaç kere gittim yani kötüyüm evde duramıyorum, evde şeyler var böyle hani tek başımayım çocuk yok falan. Sen de dedi kesin kararlı mısın dedi çocuğunu buraya getirmek için dedi. Ya bunun tersini düşünemedim. Çünkü hani düşünsene sizin bir parçanız orada, hani

tamam desem yani biz onunla Amerika'ya gidip yaşayacağız yani herhâlde böyle bir şey olacaktı yani. Ama bunu o an anlamıyorum onu sorduğunda anlamıyorum. Evet diyorum tabii istiyorum gelsin buraya gelsin falan böyleyim. Sonra işte (...) biz de işte biz yine aynı travmaları yaşıyoruz yine aynı sıkıntılar falan (...) haberini aldı yani işte dedi bir şey oldu, hani Allah yardım etti yine. Tam ben gidiyorum bu evde kalmayacağım artık dedi gitti. Yeniköy'deki eve taşındı. Şu an oturduğu eve taşındı. Oh dedim ya yani nasıl oldu falan. Tam o sırada ben de çantamı falan hazırlamıştım.

(...) Diyeceğim yani çocuğu da bir şekilde halledeceğiz. O gün bana telefon geliyor avukatımdan, ki beni de boşayan avukat aynı avukat. İşte (...) Kaybettik. Ne diyorsunuz ya falan. Öldü dediler bana, annesini arıyorum ayrı annesi sürekli hayır sana yalan söylemişler, oradan arkadan kızının kocası da alıyor telefonu. Kadının kızı nasıl oluyor kız kardeşinin kocası alıyor, çok hap verdik iyi olsun diye. O yüzden ne dediğini bilmiyor falan öldü şeyi yapıyorlar bana. Avukatla tekrar konuştum bakın diyorum hani ben bu evden çıkacağım başka bir yere geçeceğim ve burada bir sürü eşyası var yani. Bana aldı etti bunları nereye vereyim ne yapalım falan. İşte siz o eşyaları vermeyin ümidi de kesmeyin falan. Ne diyorsunuz siz öldü mü ölmedi mi adam yani. Sonradan Yeniköy'de bir tane şey var, sağlık ocağına bakan bir hemşire kadın vardı onun kızıyla biz arada arkadaşlık ediyorduk.

Türkiye'de ilk tıbbi cihazları yapan (...) firmasının sahipleri bunlar. Baba-oğul işte devam ettirmişler ama sürekli evde esrar içip içki içip takıldığı için ama sürekli evde tomar tomar paralar var yani. Hiç çalışmıyor ve parası var adamın, ben bunu hiç anlamamıştım hani nasıl oluyor da bu geçimini sağlıyor falan. Bir gün oturuyoruz işte o hemşire kadınla (...) logosunu gördüm aa dedim işte onu konuşuyorduk hatta böyle bir lafın üstüne geldi. İşte dedim bu. Ben dedi bulurum onu sana dedi. Bul dedim o zaman yani yaşıyormuş çünkü. Ben çok araştırdım ama şey vermiyorlar işte evine giriyorum. Evin üstünde de şey var, zamanın bir yarbayı mı albayımı ne yaşıyor. Kapıda hep güvenlik var duruyor yani 7/24. Değişiyor tabii nöbetleri başka adamlar geliyor ama o adamın hep evinin kapısında şey var. Ona soruyorum diyorum hani alt katta hani evin içinde eşyalar var. Yeni taşındılar işte, diyorum peki diyorum mezarlık nerede, kabristana gideyim gülüyorlar falan. Hani böyle çok baya bir mücadele verdim. İnanasım gelmiyor hani bir insan bir insanın hayatından çıkar da öldüm diye mi çıkar yani, çok uzun yıllar ben yine ona şey yaptım

2010 senesiydi bu bahsettiğim anlattığım olay yani yakın zamana kadar üzülüyordum. Sonra kızgınlığa dönüştü bu yani ben ne yapmış olabilirim. Annesi bana biraz da telefonda şey dedi zaten sen onun parasını yemiyor muydun falan falan. Dedim yani benim hiçbir zaman para ile ilgili bir işim olmadı yani kadın da beni o şekilde niteleyince ben aramaya sormaya işin peşini

biraz bırakmak istedim. Yani yanlış algılandım diye düşündüm. Sonra tam o ara ben işte piyano mağazasında çalışıyordum işte. O da Fulya taraflarında eve çok yakın bir yerd.

Benim çocukluk arkadaşım Facebook'tan karşıma çıktı. Yan yanaydı evlerimiz. Üç kardeşlerdi. Babaları baktı anneleri bırakmış gitmişti çocukları. 3 kardeşin en büyüğü dolandırıcı oldu. İşte ortadaki onun ablası bir küçük kızı olan konservatuvara gitti. Aynı okula gidiyorduk hatta babam bizi bırakıyordu. Bitişikti evlerimiz. En küçüğü de sürekli babasından dayak yiyen kekeleyen bir çocuktu. Sonra o vücut geliştirmeye gitti falan. Başka biri oldu, bir oluşum falan. Bir gün motor almış. Ben motor çok severim. İşte motorla gezelim edelim falan derken biz bir gün tak. (...) ama biz arkadaşız benim hiç aklımdan öyle sevgili olma falan bir sürüde sıkıntım var zaten. Tuttu bu beni öptü biz sonra sevgili olduk. Sonra bu adamın çok abuk sabuk bir adam olduğu ortaya yavaş yavaş çıkmaya başladı.

Mesela İstinye parka gidelim şunu yapalım falan. (...) tabii hiç sevmedi onu zaten. Bir tane bunun Filipinli bir karısı vardı 17 senelik evliler. Formalite icabı evlenmiş böyle devam etmiş evliliklerine. Ben ona dedim ki bak dedim sen evlisin ben evli bir insanla olmam. Bu gitti boşandı bana yerleşmeye kalktı ama yani size onun şeyini karakterini anlatmaya kelimelerim yetmez. Çok kötü bir adam öyle düşünün yani her anlamda. Narsist, kendini beğenmiş, işte bence seksomanyaktı da yani benle otururken aa kadının memelerine bak falan, hani böyle muhabbetimiz böyleydi, asker arkadaşı gibi bir sevgililik.

Her fırsatta beni aldatan eden karısına giden bilmem ne falan bir adam. Ben çok yıpranıyorum her gittiğinde biz ayrılıyorz yani çok rahat yedi yüz kere ayrılmış yedi yüz kere de barışmış olabiliriz. Bu 2-3 senelik 2,5 3 sene sürdü ilişki. Yine böyle bir Fulyadayız Ben evden hani o evden çıkıp başka bir yere geçme planındayım, çok kötü oldum ve ben hiçbir şekilde yani ne yaparsam yapayım bugüne kadar hiçbir suçum olmamasına rağmen işte bütün çocukluğum boyunca dayak yedim genç kızlığıma kadar. İşte ondan sonra bütün ilişkilerim de hep ben verdim ama hiçbir ilişkimde kimse beni el üstünde tutmadı. Olması gereken değerimi vermedi. Hep aldatıldım hep üzüldüm hep kırıldım şu şu. Demek ki ben bu hayata ait biri değilim yani bu kadar her şeyimi yanlış yani bir şeyi de doğru yapmış olayım yani de oradan gitsin hani ya para ya aile ya sevgili ya koca bir şey yani.

Ben o gün bileklerimi kestim evde, ama öyle böyle değil yani evin içi kan gölü yani sonradan onları temizlerken düşünüyorum da yani bu şartlarda ben nasıl yaşamışım yani sonradan zaten şuna inanıyorum benim bu hayatta bir görevim var. Çünkü çocukluk arkadaşım atçı dediğim arkadaşım o da çok böyle mistik ve böyle soyut şeylerle çok fazla okumuş, ilgilenmiş bir insan. Sen şöyle mi zannediyorsun hani kestir bileklerini öldün. Ha böyle harika bir yerde gözünü mü açtın hani. Belki çok daha boktan bir hayat içinde uyanacaksın ne biliyorsun falan deyince orda

bir ben ayılır gibi oldum. Hani ben daha iyi bir şeye uyanmak üzere o düğmeye basmak istedim ama onun tabii bir sürü teferruatı var arkasında yani.

Hani şeylere falan girmiyorum hani dinle ilgili kısmını da şöyle söyleyeyim. Sadece Allah'a inancım var dine ve kitaplara inanmıyorum. Yani pazarlama gibi geliyor bana ve şunu da düşünüyorum yani Allah gibi bir mefhum varsa yani kitaba niye ihtiyaç duysun yani biraz şu elini kalbine koyarsın duyarsın gerçeğini ve doğrusunu olayın. Akıl vermiş her şeyini vermiş muhakemeni yap o an bul şeyini, doğrusunu. Yani çalmazsan çırpamazsan hani kitaplarda yazan şeyler var ya din kitaplarında zaten o senin de düşünüp bulabileceğin bir şey. O kadar hani çok şey bir şey değil yani. Hep öyleymiş, böyle yapmış muşmuş falan kim demiş, ne yazmış yani bunlar hep bana çok saçma geldi kitaplarda yazılanlar o anlamda. Dinle ilgili olanlar için söylüyorum. Hatta şöyle söyleyeyim babam ölmeden bir gün önce ben İran'daydım rüyama geldi. Bembeyaz böyle o zaman Pembe Köşk Sarıköşk falan vardı hani böyle gidilirdi çay may içilirdi. Öyle bir köşkün içinde ama kapalı, camlı kapının arkasında böyle o çirkin merdivenin bir tarafından çıkıyorum. Babamı görüyorum üzülme falan diyor ertesi gün de şeyi alıyorum ben. Aslında ufak ufak mesajları var hayatta yani sana ulaşan o anlamda hani elle tutamadığın ama görebildiğin hani meleklerle alakalı şeylerden bahsediyorum.

Nasıl oldu bilmiyorum. Sonra ambulanslar geldi. Ben çıktım 8...) in köpekleri bağıriyorum polisler aşağıda ambulans falan hiçbir yere gitmiyorum falan ben diktirmedim kollarımı yani hiçbir şekilde kendi kendine kapandı onlar. Sargılar margılar falan. (...) de o haldeyken bile şey dedi yani nasıl bırakırsın yani nasıl bırakıp gidersin? Yani ben bu şekilde bu kadar inançsız bu kadar yıkık bir anne olmaktansa hayallerinde güzel bir anne olarak kalabilirim diye düşündüm yani. Benim şeyim oydu. Olurdu olmazdı falan dedi ki ya işte Osmanlı döneminde atları delilere tımarlatırlarmış. Tımarhane oradan geliyormuş. Gel dedi atta sen de biraz seyislik yap dedi. Biraz temiz hava al iyi gelir falan. Bana mantıklı geldi. Hayvan olan her yerde ben varım yani. Gittim işte apar topar orada bungalovlarda yaşıyorum, işte arada bir o dönem tabii (...) da kalıyor. Hafta içi ben hep attayım ata getiriyorlar çiftliğe falan bana tabii ben tecrübesizim diye yaşlı atları verdiler. Benim 5 tane atım var. Diğer biniciler geliyor işte onların günlük yürüyüşleri işte her şeyi ufak ufak öğreniyorum ama hani at bakımı işte.

Fakat şey ... hissediyorum ufak ufak hani arkadaşım bana iyilik yapıyor. Tamam ama hani beni de çok dövüyordu yani şeyle o anlamda yani böyle bir çekişmemiz olduğunu hissediyordum ara ara. Son dönem işte birkaç atı da böyle iğne ile uyuttu benim baktığım atlardan. Çok yaşlılar ben bakamıyorum diye çok üzüldüm dayanamadım yani o atların öyle gidiyor eğer boş geliyor falan. Oradan da ayrıldım sonra İstinye'de (...) in babası bir ev buldu. Benim kedilerim falan var diye bahçe katı bir ev buldu. O dönem Gaziosmanpaşa'da bir tekstil işine girdim ama şey aksesuar işi falan hani böyle gidiyorum işte Osmanbey'den yapılacak kurs günleri işte fermuarlı dantelli

düğmeli o tip şeyleri falan bakıyorum. Hayatımın en uzun çalışma dönemiymiş. 6 sene orada çalıştım mesela. Çok yoruluyordum ama o mesela metal aksesuarları bilirsiniz mesela 500 tane elbisenin metal aksesuarı bayağı 50 kilo falan oluyor ben günde en aşağıdaydı benim ofisim, merdivenlere iniyorum çıktım bayağı erkek işi yapıyorum yani. Atölyenin işini falan terliyorum ediyorum müthiş zevk alıyorum yani o yorgunluktan. “...” Bu arada tabii.

Sonra orası kapandı. Yani bir krize yenik düştü. Küçülmeye gitti derken biz işten çıktık. Sonra (...) ben dedi annemle yaşayacağım. Benim yanıma geçti başta bayağı bir şey yaptılar ve ona da hâlâ yani ufak ufak biraz azaldı ama hani beni seçti babasını seçmedi dediğimde hâlâ şey yaparlar yani sitem ederler ona da.

Sonra beraber yaşamaya başladık. İşte ben sonra işe girdim mi diye düşündüm de, ufak ufak işler yapıyorum. İşte böyle senaryo işi geliyor desen işi geliyor falan ama uzun süreli böyle 9-6 bir işim olmadı. İstinye'de 11 sene oturduk. İşte (...) güzel sanatları bu tarafı kazandı diye bizim tarafa taşındık ama ben bütün bu şeylerin dışında bakıyorum ki mesela şimdi geçen gün 9 sene önce tanıştığım bir adam bana ne haber diye mesaj atıyor. Direk engelliyorum. Hani böyle sana ne anladsın mı hani böyle lüzumsuz hiçbir şey olsun istemiyorum hayatımda hiçbir insan olsun istemiyorum. Çünkü çok yoruldum ve şeyi bekliyorum ben baya durup hani n’olacak bakalım şimdi onu görmek istiyorum. Yani çünkü aktif olarak girdiğim bütün şeyler de hani ağzım diyelim yanarak ya da bir şeyden böyle hata ederek çıktığımı fark ettim. Şimdi sadece kim ne derse onu yapıyorum. İşte “...” acıktım diyor yemek yapıyorum. Hani bu kadar düzleşti hayatım. Yani ne iş yapmak istiyorum. Ne bir şeyi merak ediyorum. Sadece işte şey açık 186. kanal açık Nat geo açık işte TLC izliyorum bazen ve işte (...) in babasının verdiği işler için bir takım abuk sabuk dizilere bakıyorum onlar için bir şeyler yazıyorum. Ev işi yapıyorum öyle bugünkü durum bu. Yani nasıl bağlarım bilemedim yani böyle bir hayattan sonra böyle tekrar şeye geçmiş olmak ama şey konusunda çok iknayım yani ben buraya ait bir insan değilim. Değilim yani, çünkü sokakta yürürken evden buraya gelene kadar gördüğüm her şey benim artık gözlerimi dolduruyorsa her şey yani hani şimdi bileklerimi kestikten sonra (...) un bilmem ne doçent doktoruna gönderdiler beni. Affedersiniz ben insanları hiç görüntüsüyle yargılamam.

Adam ne kadar uzman olursa olsun bayağı bildiğiniz patates satan bir adama benziyor ve konuşması falan da çok dangul dungul yani. İşte sizi yatırmamız lazım dedi. Niye dedim. Çünkü Eflatun der ki insanlar hayat deneyimlerindeki acıları ya deneyimleyerek ya da dinleyerek çözerlermiş, işte ben de hastanede ya pardon da dedim ben hastaneye girdim diyelim, ki hastane beni kesinlikle bozacaktı. Ona çok eminim yani ya otoriteye ben şeyim biraz kılım galiba yani böyle ben biliyorum. Sen nerden bileceksin neyi bileceksin yani, senin ordaki her insan kendine münhasır spesifik bir vaka yani onu hikâyesinden ben ne çıkaracağım ya da benim hikâyemden o nasıl iyileşebilecek yani bu tamamıyla beni oraya kapatmakla ilgili.

O dönemde şeyden de korkuyordum sonuçta bu hani hastaneye yattığım anda, bir çocuğumun sürekli kaçırılma korkum var hâlâ var yani. Hâlâ yok pardon artık yani yok da ben çok uzun bir süre vardı yani. Her babasına gittiğinde ay dönmeyecek mi bir yere mi götürecekler. Hatta bir ara Viyana'da akrabaları vardı, pasaport kağıtlarını imzalamadım. Çünkü bir tane şeyinde 3 punto yazmışlar hepsini şey yazıyor iş yerine götürttüm okuttum onu arkadaşlara da bunda abuk sabuk bir şey var mı dedim yani. Çünkü başımdan böyle bir şey geçti yine aynı şey olmasın yurtdışı çünkü. Hakikaten de öyleymiş yurt dışına çıktıktan sonra bir sürü şeyden feragat ediyorum ve geri getirmeme durumları varmış babasıyla çıktığı için. Vermemiştim ondan da bir hır gür çıkmıştı falan ama artık korkmuyorum büyük hani kaçsa bir yere kapatamazlar o şeyim geçti ama çok uzun yıllar bununla yaşadım yani. Yani dediğim gibi hâlâ işte bu kadar şeyin acı vermesi mesela ona da bakıyorum anneme benziyor mesela, diyorum herhalde annemle yaşayacağım şey daha bitmedi yani. (...) O kadar tahakkümkâr ve metazoriyle böyle şey geliyor ki üstüme hani ben bunalıyorum artık yani her şeyin hesabını sormalar etmeler. Ben çok yalnız bir insanım. Ben öyle yalnız. Hani enstrümanım da yalnızdı. Hani anlatabiliyor muyum yaşamım da yalnızdı. Ben böyle kalabalıklardan çok sıkılıyorum yani yolda yürürken bile hep kaldırımlarda yürüyemem yani yolun kenarından gitmek isterim. Sokağa çıkmak istemiyorum işte doktor psikolog bana bir şey yapamaz. İlaç milaç değil. Yani istediğimi söyleyebilme, hakkımı arayabilme, işimi düzgün yapabilme yani falan benim sınırlarım bozuk orası kesin yani normal değilim. Siniri bozuk bir insanım artık. Belki hep öyleydim ama patolojik bir şey olduğunu zannetmiyorum ama annemde patolojik bir sıkıntı var bence. Çünkü hiç mi ders almaz insan yani Allah der işte başucunda şu kadar kuranlar bilmem neler ama hani hayatına dön bak zulmetmediği kötülük etmediği kendine dahi olsa an yok yani. Her an bir şey var hayatında. Birine bir iyilik edeyim bir şey paylaşayım. Değil mi yani, insani hiçbir şey yok yani ve bütün bunlardan mesela kuzenim hep şey der, yani senin hayatını başkası yaşasa ya katil olmuştu ya başka bir şey yapmıştı falan bana hani böyle çıkmış olman böyle çıkmış olmak diyor da nasıl çıktığımı bilmiyorum şu an hani kaldı ki hani kısa bir süre önce bir şeylerden çıkamayınca ay anne ölsek mi şuradan atlasak mı falan diyor ya ben o noktada gidiyorum zaten, hani yapacağım varsa da yapamam yani öyle bir şeyi. Şu an onu oradan çevirmeye çalışıyorum.

Var. Biraz annemlik var, hani bir çocukla yaşamak zor hani ben anne olmak nedir bilmiyorum çünkü anne olmanın bir yerde yazdığını ya da kurallara bağlı olduğunu da düşünmüyorum. Çünkü dediğim gibi yani siz ve kızınız ya da çocuğunuz farklı ben farklıyım çocuğum farklı yani sizin doğrunuz bende işlemeyecek ya da tam tersi olmayacak. Hep böyle el yordamı, böyle spontan gözleyerek bularak ha bak o onu seviyor bunu sevmiyor işte bunu yapmalıyız bunu yapmamalıyız. Hep böyle değil mi insanın başında bir büyük olur, en azından şunu diyebilirdi;

Kızım bak sen şimdi 30 yaşındasın ama 48 yaşına da geleceksin, bir yere iki kuruş para at bak iyi para kazanıyorsun.

İnsan bazen böyle büyük güvendiği birinden hani böyle lafları duysa belki dinleyecektir ve bir yerlere bir şeyler koyabilecektir diye düşünüyorum. Son kalan gücümle bütün bu hayatımdan bana kalan, hani ona asla dikte etmeden yani bunu yapacaksın demeden önüne serip, bütün yaşanmışlıkları, aslında ben onun için iyi bir örneğim. Belki sırf bunun için hayattayım yani ona iyi bir örneğim çünkü hakikaten ben çok inanıyorum. O her istediği yere de gelir istediği parayı da kazanır istediği parayı da tutar. Şimdi mesela tutturmuş ev aldıracağım. İşte babamla üniversiteyi kazanıyor ev aldıracam. Ev alır o altı ay içinde bir ev alır. Ona eminim yani. "...” çok farklı ondan şu anda tek dünyada nefes alıyor olmamın sebebi (...) hani arkamda çünkü sen gidersen ben de gelirim diyor yani sen böyle bir şey yaparsan diyor bende yaparım diyor. Onu göze alamıyorum o yüzden işte üç beş tane hayatın provası bonus işte pandemiden önce sizinle tanıştım. Onun dışında hiç insan yüzü görmek, konuşmak falan hiç yok yani. Öyle öyle bir noktada.

Ben kendimi bildim bileli hep çalıştım yani. Mesela babam bize baktı. Evden ayrıldım diyelim çantamı alıp çıktım hep çalıştım, yani mesela bir şey de emsal çok tek bir şeydi yani o. Hani bana yardım etmese zaten belki bu kadar bile doğrulamazdım da hep kendi paramı kazandım. Yani böyle mesela bir arkadaşım beni şeyle tanıştırmıştı bir ara yine çok zengin bir adam işte o zaman tek Akmerkez vardı. Yeni açılmıştı. Piyanomu almaya çalıştım bir ara annemden, nasıl bir artık, öyle bir şey mi yaptı ya da bir tesadüf mü hiçbir fikrim yok. Ben karakola gidiyorum piyanomu alacağım diyorum çünkü oraya mahalle karakoluna gitmek zorundasınız. İşte muhtarlığa bilmem neler bir sürü yere yollamışlardı. Bahsettiğimde 97-98 senesi ilk daha hani şeyim karakoldaki adam sonra evde çıktı mesela yani sonra aramış işte senin kız geldi benden piyano istedi falan işte piyanomu alayım da hani benim hep işte piyanom olsun bir tane öğrencim olsun hiçbir şekilde yaparım ederim şeylerindeyim. İşte kız arıyor diyor ki beni yapmaya çalıştığı çocuk işte bana piyano alacakmış, ama çocuğa da hiç içim ısınmadı yani

... Hani 3 tane mi çocuk yapsak 4 tane mi çocuk yapsak falan çocuk bunları konuşuyor benle. Ben de ne zaman ayrılacağımı söylerim ona bakıyorum falan öyle bir noktadayız. Öyle şeylere hiç gitmeksizin hep kendi yağımda kavruluyorum, aman işte kendi işimi kimseye torbama taşıtmadım hiçbir şeye işimi yaptırmadım falan falan derken o kadar farklı ki hani o yüzden bana danışırken benim ona referans olabileceğim çok fazla bir şey yok. O beni çok aşmış model olarak aslında. Bir yandan da işte korkuyorum hani hâlâ. İş aradım iş bulamadım şimdi artık 48 yaşındayım diye kimse bana iş vermiyor ve paramı kazanamıyorum benim en büyük sıkıntım o aslında. Evet paramı kazanamıyorum.

Varsa yoksa hayvanlarla olmak istiyorum. Őu an oturduğumuz yer hayvan bakmamıza izin vermedi. Bütün kedilerimizi de Tarabya'daki en son evimizde bıraktık. Kısa bir dönemde Tarabya'da oturduk. İşte babası hastayken bir ev tutuldu orada. Allaktan orası da onun için varmış yani bir şeyleri arkamda bıraktıktan sonra aa evet o onun için varmış diyorum da benim artık gücüm kalmadı. Seven bir insana bıraktığım için mutluyum ama şimdi yolda böyle ne bileyim aç insan, muhtaç insan ya ben şeylere aciz olan şeylere karşı çok fazla zayıfım ve etraf da çok aciz durum var yani. Çöp toplayan genç çocuklar var. Bu tabii yani o kadar yüzeysel anlatıyorum ki Őu anda anlattığımı. Görüyorum çünkü yani o şeyi de hissedebiliyorum o hayvanın olsun ya da o ihtiyacı olan birinin olsun bir şey yapamamak, elimden bir şeyin gelmemesi daha ihtiyacı olan insan ya da bir şeylere yaramak istiyorum. Bir işe yaradığımı görmek istiyorum mesela ve her şeyi de hızla unutuyorum mesela artık gözlerim görmüyor. Gittik seneler sonra bir gözlük aldık. Ben sanıyordum ki camdan, yooo camı da 25 yükselttiler. Yine çok net istediğim, ki benim işim gözle yani çizim yapmak da yazı yazmak da her şey o yüzden biraz da hiç bakmak istemedim. Siz dediniz ya hani bir şey okumak, bakmak acı veriyor bana çünkü göremediğimde yapamadığımda çok sıkıntı duyuyorum. Yapamadığım şeyler yüzünden sıkıntı duyuyorum ama tabii hayatın şeyi bu yani yavaş yavaş hani...

Ben çünkü kendimi bildim bileli hayvanlarım var. O kadar çok hayvan baktım ki çok seviyorum yani onları çok farklı buluyorum. Bu dünyaya sırf onlar için gelmiş olduğumu bile düşünüyorum yani. İnsan içinde değil yani onlar için olduğumu düşünüyorum. Çünkü onlar çok şaysız nasıl biliyorsunuz zaten yani çıkarsız ve şey sevdiler mi seviyorlar, sevmediler mi sevmiyorlar hiçbir şeyleri yok... öyle. Bilmiyorum ne diyeyim de bitireyim. Çok şey ortada kaldı Őu anda daha umutlu olmak isterdim ama yani daha bir şeyleri merak etmek isterdim, hedeflerim olsun isterdim eskisi gibi, yani programım olsun isterdim.